

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. Кюстендил, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XII-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослав Ем. Петров

при участието на секретаря Гергана Ив. Накова-Милушева като разгледа докладваното от Светослав Ем. Петров Административно наказателно дело № 20221520201285 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. И. Б. с ЕГН ***** срещу ел. фиш Серия К № 6435785 издаден от ОД на МВР - Кюстендил, с който на жалбоподателя, на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

В депозираната жалба се релевират оплаквания за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се твърдят нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание пред Районен съд – Кюстендил, жалбоподателят се явява лично и с адв. В., като се поддържа жалбата и не се оспорва фактическата обстановка излагат се твърдения, че нарушението е извършено при условията на крайна необходимост и се прилагат доказателства в подкрепа на тези твърдения. Иска се присъждане на разноси сторени за упълномощаването на проц. представител по делото.

Въззиваемата страна, редовно призована, чрез гл. юрисконсулт Л. оспорва жалбата и моли ел. фиш да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира се присъждане на възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от лице, имащо право на жалба, съдържа необходимите реквизити и е подадена в срок. Процесното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН и производството по жалбата е

редовно образувано пред РС-Кюстендил.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.12.2021 г., в 03:21 часа, в с. Багреници, обл. Кюстендил, с техническо средство за измерване „SITRAFFIC LUNX ERS 400“ било заснето движение на МПС – специален автомобил „Данжел Джъмпер“ рег. номер ***, със скорост от 78 км/ч., като разрешената за движение скорост в този участък от пътя е 50 км/ч., респ. превишената стойност на скоростта е 28 км/ч.

Въз основа на заснемането бил съставен ел. фиш Серия К № 6435785, в който като нарушител е било вписано името на А. И. Б. с ЕГН *****, с оглед декларираното от Б. в декларация от 02.08.2022г., че именно той е управлявала процесния автомобил на 05.12.2021г. около 03:21 часа.

В описателната част на ел. фиш Серия К № 6435785 е вписано наказуема скорост от 75 км/ч. след приспаднал толеранс от 3 процента при ограничение от 25 км/ч. За дата и час на нарушението са били вписани показанията на техническото средство. За място на нарушението е вписано – с. Багреници по път II-62 КМ 4+730.

Атакуваният пред съда електронен фиш за налагане на глоба съдържа всички изискуеми реквизити, съобразно нормата на чл. 189, ал.4, изр. второ от ЗДвП - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Безспорно е от показанията на разпитаните свидетели и от представените административнонаказващия орган документи, приобщени към доказателствения материал по делото, че установяването на конкретното нарушение-управление на МПС с превишена скорост за конкретния пътен участък е извършено с техническо средство, представляващо такова одобрено за измервателно средство и отговарящо на всички изследвания.

Правният спор се свежда до това законосъобразно ли е ангажирана отговорността на нарушителя, с оглед факта, че превозното средство, с което се твърди че е извършено нарушението е такова със специален режим на действие /линейка/.

В разпоредбата на чл. 91, ал. 1 и 2 ЗДвП е предвидено, че моторни превозни средства със специален режим на движение са автомобилите и мотоциклетите, които при движението си подават едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя и/или червена светлина и специален звуков сигнал, като специалният режим на движение се ползва само при необходимост. Съгласно чл. 34, ал. 1 ЗДвП моторно превозно средство със специален режим на движение подава едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя или червена светлина и специален звуков сигнал.

От така цитираните разпоредби следва извод, че предвидените в закона изключения

от правилата за движение по пътищата, включително превишаване на разрешената скорост, както и предвиденото анулиране на ел. фиш, важат в хипотезата при която, съответното МПС, за което е предвидено правото да ползва специален режим на движение, е използвало такъв в случай на необходимост. Целта на законодателя е осигуряване на безпрепятствено осъществяване на дейността на служителите на съответната организация, с оглед естеството ѝ, като предвидената специална сигнализация има за цел обозначаване на възможността съответното МПС да не спазва определени правила за движение, както и безопасност на останалите участници в движението. Цитираните от жалбоподателя разпоредби на чл. 189, ал. 6, т. 2 ЗДвП, чл. 92, ал. 1, т. 2 ЗДвП и чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредба №1141/18.09.2002 г., са приложими по отношение на МПС ползващо специален режим на движение по смисъла на закона - чл. 91, ал. 1 и чл. 34, ал. 1 от ЗДвП - които при движението си подават едновременно указанията в закона светлинен и звуков сигнал. Но този факт, дори да е установен, сам по себе си не е достатъчен, за да обоснове законосъобразност на поведението на водача на превозното средство със специален режим на движение, каквото е линейката. Както вече бе посочено, следва да е доказано по несъмнен начин, че автомобилът е бил в такъв режим „по необходимост“. Опитът на жалбоподателя да докаже именно такава необходимост, чрез представените писмени доказателствени средства - амбулаторен дневник за проведени прегледи на процесната дата и фиш за спешна медицинска помощ, остана не достатъчно обоснован и не се подкрепи от събраните доказателства в хода на съдебното следствие. Действително в амбулаторния дневник за 05.12.2021 г. е направено вписване на преглед на пациент, но липсата на конкретика относно часа на прегледа, състоянието на пациента и респ. да се обоснове „необходимост“ за бързо придвижване на линейката от гр. Кюстендил, където вече е бил оставен пациент в Спешно приемно гр. Кюстендил, обратно във здравния филиал в с. Невестино. Показанията на свид. Д. останаха изолирани и недоказани с оглед приетите писмени доказателства за наличие на конкретен спешен случай налагащ спешното придвижване на процесния автомобил към здравния филиал в с. Невестино на 05.12.2021г. в 03:21 часа. Следва да бъде посочено, че в приложение фиш за спешна медицинска помощ на пациент с имена Михаела Кирилова Стархилова не е отразено в съответните графи часовете за старт, място, отпътуване, болница и освободена, в тези графи /полета/ на фиша не съдържат данни за времето на прегледа или подаването на сигнала и не може да се приеме за безспорно доказано твърдението за крайна необходимост към момента на нарушението.

По изложените съображения, съдът прие, че към момента на осъществяване на процесното нарушение не се установи по делото, специален автомобил „Данжел Джъмпер“ рег. номер СВ8120РМ да се е движил при необходимост със специален режим на движение, с което да попада в категорията МПС по чл. 189, ал. 6, т. 2 от ЗДвП.

С оглед на изложените доводи, съдът приема, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП посредством обжалвания ел. фиш, като не са били налице основания за неговото анулиране. Съдът счита, че ел. фиш е законосъобразно издаден, наложеното с него

административно наказание е определено правилно съгласно разпоредбата чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, поради което същият следва да бъде потвърден.

При този изход на спора, съгласно новелата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН въззиваемата страна има право на разноси, включително и ако е защитавана от юрисконсулт. Такива са претендирани и следва да се присъдят именно в посочения от процесуалния представител на ОД на МВР гр. Кюстендил размер.

Водим от горното и на осн. чл. 63, ал.2 от ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ел. фиш Серия К № 6435785 издаден от ОД на МВР - Кюстендил, с което на А. И. Б. с ЕГН *****, с адрес с. Пиперков Чифлик, ул. „Ленин“ № 26, на основание чл.189, ал.4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 100 /сто/ лева за извършено нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. И. Б. с ЕГН *****, с адрес с. Пиперков Чифлик, ул. „Ленин“ № 26 да заплати на ОД на МВР-Кюстендил, сумата от 80 /осемдесет/ лева представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Кюстендил в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____